

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžfk/60/2019
Identifikačné číslo spisu: 7017200198
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7017200198.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Ivana Rumanu, právnej veci žalobcu: PROGRESS TRADING, a.s., so sídlom Cukrovarská 22, Trebišov, IČO: 31 679 765, právne zastúpený: JUDr. Marián Prievozník, PhD., advokát, s.r.o., so sídlom Krmanova 1, Košice, proti žalovanému (sťažovateľovi): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 77594/2017 zo dňa 26.01.2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/30/2017-69 zo dňa 18. januára 2018, v spojení s opravnými uzneseniami č.k. 6S/30/2017-97 zo dňa 9. februára 2018 a č.k. 6S/30/2017-142 zo dňa 12. septembra 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a p r á v o na úplnú náhradu trov kasačného konania voči žalovanému.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č.k. 6S/30/2017-69 zo dňa 18. januára 2018, v spojení s opravnými uzneseniami č.k. 6S/30/2017-97 zo dňa 9. februára 2018 a č.k. 6S/30/2017-142 zo dňa 12. septembra 2019 postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 77594/2017 zo dňa 26.01.2017 ako aj rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa - Mesta Košice č. B/2012/208133/B/2012/00111667-19 zo dňa 24.2.2012 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

2. Rozhodnutím č. 77594/2017 zo dňa 26.01.2017 žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) v nadväznosti na § 165b ods. 1 daňového poriadku potvrdil rozhodnutie Mesta Košice č. B/2012/208133/B/2012/00111667-19 zo dňa 24.02.2012, ktorým bola v zmysle § 44 ods. 6 písm. b/ zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných

finančných orgánov v znení neskorších predpisov, v nadväznosti na § 165 ods. 2 daňového poriadku žalobcovi vyrubená daň z nehnuteľnosti na rok 2011 v sume 2 818, 67 €.

3. Proti tomuto rozhodnutiu žalovaného podal žalobca na krajskom súde správnu žalobu, pričom skutkový stav veci popísal tak, že v období od roku 2008 do roku 2013 bol výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných v katastri okresu Košice - okolie, obce Sokoľany, katastrálnom území N. na liste vlastníctva č. XXXX: pozemok parc. č. 3113 ostatné plochy o výmere 482 m², pozemok parc. č. 3114 zastavané plochy a nádvoria o výmere 694 m², pozemok parc. č. 3115 ostatné plochy o výmere 886 m², stavba súp. č. 730 čerpacia stanica na parc. č. 3114“, pričom poznamenal žalobca, že súpisné číslo bolo predmetnej stavbe pridelené v júni 2011. Dňa 09.03.2011 vydala obec Sokoľany ako miestne príslušný správca dane z nehnuteľností platobný výmer č. 232011, ktorým vyrubila žalobcovi daň z nehnuteľností za zdaňovacie obdobie 2011 vo výške 652,31 €. Platobný výmer bol vydaný na základe údajov zapísaných v katastri nehnuteľností k prvému dňu zdaňovacieho obdobia 2011. Žalobca daň zaplatil. Následne sa žalobca dozvedel, že dňa 27.10.2010 vydal Ústavný súd SR nález sp.zn. II. ÚS 65/2010-49, ktorým vyslovil, že uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Sžo 43/2008 zo dňa 29.10.2008 bolo porušené základné právo mesta Košice na súdnu ochranu, napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec Najvyššiemu súdu SR na ďalšie konanie. Na základe nálezu Ústavného súdu SR došlo v priebehu roku 2011 zápisom evidovaným v katastri pod č. 55/2011, resp. Z-2935/2011, k zmene zapísaných údajov na liste vlastníctva č. XXXX, pričom predmetné nehnuteľnosti boli zaradené do katastrálneho územia Ž., obce Košice - Šaca. Dôvodom uvedených zmien bol dlhoročný súdny spor medzi mestom Košice a obcou Sokoľany, ako aj príslušným Okresným úradom Košice - okolie, katastrálnym odborom, o to, do ktorého katastrálneho územia patrí areál východoslovenských železniární. Pre úplnosť popísal stručnú chronológiu tohto súdneho sporu:

- Dňa 20.10.2004 vydal Okresný úrad Košice - okolie, katastrálny odbor rozhodnutie č. H-2/97/d-BJ, ktorým v rámci konania o určení priebehu hranice obce alebo hranice katastrálneho územia podľa § 52 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení účinnom do 31.12.2001 zamietol návrh obce Sokoľany;
- Dňa 11.04.2006 vydal Krajský súd v Košiciach rozsudok č.k. 3Sp/8/2005-27, ktorým na základe opravného prostriedku podaného obcou Sokoľany napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec Okresnému úradu Košice - okolie, katastrálnemu odboru na ďalšie konanie;
- Dňa 20.06.2007 vydal Okresný úrad Košice - okolie, katastrálny odbor rozhodnutie č. H-2/97/d-BJ, ktorým určil priebeh hranice medzi obcou Sokoľany a mestom Košice - mestskou časťou Šaca tak, že nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu boli zaradené do katastrálneho územia N.;
- Dňa 22.11.2007 vydal Krajský súd v Košiciach rozsudok č.k. 6Sp 18/2007-29, ktorým na základe opravného prostriedku podaného mestom Košice napadnuté rozhodnutie potvrdil;
- Dňa 29.10.2008 vydal Najvyšší súd SR uznesenie č.k. 6Sžo 43/2008, ktorým odmietol odvolanie podané mestom Košice proti vyššie uvedenému rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Sp 18/2007-29 ako oneskorene podané;
- Dňa 27.10.2010 vydal Ústavný súd SR nález č.k. II. ÚS 65/2010-49, ktorým vyššie uvedené uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 6Sžo 43/2008 zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie;
- Dňa 28.09.2011 vydal Najvyšší súd SR uznesenie č.k. 6Sžo 250/2010, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Sp 18/2007-29 a vrátil mu vec na ďalšie konanie;
- Dňa 12.01.2012 vydal Krajský súd v Košiciach rozsudok č.k. 6Sp 18/2007-178, ktorým opätovne potvrdil napadnuté rozhodnutie Okresného úradu Košice - okolie, katastrálneho odboru č. H-2/97/d-BJ o tom, že nehnuteľnosti patria do katastrálneho územia N.;
- Dňa 14.05.2013 vydal Najvyšší súd SR rozsudok č.k. 1Sžr/43/2012, ktorým predmetný rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Sp 18/2007-178 zmenil tak, že rozhodnutie Okresného úradu Košice - okolie, katastrálneho odboru č. H-2/97/d-BJ zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie;
- Dňa 14.10.2013 žalobca previedol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na iný subjekt;
- Dňa 25.10.2013 vydal Okresný úrad Košice - okolie, katastrálny odbor rozhodnutie č.k. OU-KS-KO1-H-2/97/d-BJ, ktorým opätovne, tak ako predtým určil priebeh hranice medzi obcou Sokoľany a mestom Košice - mestskou časťou Šaca tak, že predmetné nehnuteľnosti patria do katastrálneho územia N.;
- Dňa 25.03.2014 vydal Krajský súd v Košiciach rozsudok č.k. 2Sp 59/2013-53, ktorým predmetné rozhodnutie Okresného úradu Košice - okolie, katastrálneho odboru č.k. OU-KS-KO1-H-2/97/d-BJ

zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie;

- Dňa 10.09.2015 vydal Najvyšší súd SR uznesenie č.k. 4Sžr/75/2014, ktorým na základe odvolania podaného obcou Sokolany zrušil vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Sp 59/2013-53 a vrátil mu vec na ďalšie konanie;

- Dňa 01.12.2015 vydal Krajský súd v Košiciach rozsudok č.k. 2Sp 59/2013-145, ktorým rozhodnutie Okresného úradu Košice - okolie, katastrálneho odboru č.k. OU-KS-KO1-H-2/97/d-BJ opätovne zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie;

- Dňa 08.06.2016 vydal Najvyšší súd SR rozsudok č.k. 4Sžr 32/2016, ktorým vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Sp 59/2013-145 zmenil tak, že rozhodnutie Okresného úradu Košice - okolie, katastrálneho odboru č. k. OU-KS-KO1-H-2/97/d-BJ potvrdil.

- Konečným a právoplatným výsledkom uvedeného súdneho sporu medzi mestom Košice a obcou Sokolany je, že predmetné nehnuteľnosti patria do katastrálneho územia obce N..

4. Žalobca ďalej uviedol, že na základe nálezů Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 65/2010-49 zo dňa 27.10.2010 mesto Košice dňa 05.01.2011 vyzvalo žalobcu na podanie daňového priznania k dani z nehnuteľností za rok 2011. Listom č. B/2011/237606 zo dňa 09.11.2011 mesto Košice oznámilo žalobcovi začatie výkonu daňovej kontroly, ktorá bola skončená protokolom zo dňa 04.01.2012 a následne dňa 14.02.2012 bol vyhotovený dodatok k protokolu o daňovej kontrole. Dňa 24.02.2012 vydalo mesto Košice rozhodnutie č. B/2012/208133/B/2012/00111667-17, ktorým vyrubilo žalobcovi daň z nehnuteľností za zdaňovacie obdobie 2011 vo výške 2 818,67 €. Dňa 26.01.2017 vydal žalovaný rozhodnutie č. 77594/2017, ktorým na základe odvolania žalobcu zo dňa 21.03.2012 prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Pre úplnosť uvádzame, že mesto Košice vydalo platobné výmery pre daň z nehnuteľností aj za roky 2009 a 2010, ktoré boli rozhodnutiami žalovaného č. 77572/2017 a č. 74649/2017 zo dňa 26.01.2017 na základe odvolania žalobcu zrušené. Všetky tri vyššie uvedené odvolacie konania na Finančnom riaditeľstve SR boli prerušené až do právoplatného vyriešenia otázky, do ktorého katastrálneho územia nehnuteľnosti patria. Z tohto dôvodu bolo o odvolaniach žalobcu rozhodnuté až po približne piatich rokoch od ich podania.

5. Žalobca poukázal na § 18 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v zmysle ktorého „na vyrubenie dane z nehnuteľností je rozhodujúci stav k 1. januáru zdaňovacieho obdobia. Na zmeny skutočností rozhodujúcich pre daňovú povinnosť, ktoré nastanú v priebehu zdaňovacieho obdobia, sa neprihliada, ak tento zákon neustanovuje inak.“ Stav zápisu v katastri nehnuteľností k 1. januáru zdaňovacieho obdobia 2011 bol taký, že nehnuteľnosti sa nachádzali v katastrálnom území Sokolany. Z výpisu z listu vlastníctva č. 1583 zo dňa 25.01.2011 je evidentné, že ešte aj k tomuto dátumu boli nehnuteľnosti v katastrálnom území Sokolany, pričom z výpisu z listu vlastníctva zo dňa 09.01.2013 vyplýva, že k zmene katastrálneho územia došlo až v priebehu zdaňovacieho obdobia, a to zápisom nálezů Ústavného súdu SR do katastra nehnuteľností pod č. 55/2011, resp. Z-2935/2011. Podľa názoru žalobcu sa jedná o zmenu skutočností rozhodujúcich pre daňovú povinnosť, ktoré nastali v priebehu zdaňovacieho obdobia, a na ktoré sa neprihliada. Naproti tomu argumentácia žalovaného v napadnutom rozhodnutí vychádza z ustanovenia § 70 ods. 1 katastrálneho zákona, podľa ktorého sú údaje katastra uvedené v § 7 hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Ak došlo k zrušeniu rozhodnutia o zaradení nehnuteľností do katastrálneho územia obce Sokolany nálezom Ústavného súdu SR vydaného v roku 2010, mal byť stav na liste vlastníctva č. 1583 taký, že k 1. januáru zdaňovacieho obdobia 2011 mali byť nehnuteľnosti zaradené do katastrálneho územia Ž.D., obce Košice - Šaca. Hodnovernosť údajov katastra bola predmetným nálezom vyvrátená. S uvedenou argumentáciou žalobca nesúhlasil. Mal za to, že ak zákon vychádza zo „stavu k 1. januáru zdaňovacieho obdobia“, ide o stav evidovaný na liste vlastníctva. Podľa názoru žalobcu žalovaný aj pri zrušení rozhodnutí mesta Košice za roky 2009 a 2010 vychádzal zo stavu evidencie v katastri. Na liste vlastníctva č. XXXX nebol v rozhodujúcom období vyznačený akýkoľvek zápis o prebiehajúcom správnom alebo súdnom konaní, či už na všeobecných súdoch alebo Ústavnom súde SR, v ktorom by sa riešila otázka priebehu hraníc katastrálnych území. Na tieto údaje bezprostredne a vecne súladne nadväzoval platobný výmer vydaný obcou Sokolany ako príslušným správcom dane z nehnuteľností. Nie je možné spravodlivo požadovať od žalobcu, aby za daných okolností preveroval, či sa náhodou nevedie súdne konanie medzi správcami dane, ktorého výsledok bude mať preňho daňové dôsledky.

Žalobca vychádzal z dôvery vo vzťahu k príslušným orgánom, vrátane katastra nehnuteľností, pričom bol následne „zatiehnutý“ do sporu medzi dvoma správcami dane, ktorý podstatným spôsobom túto právnu istotu narušil. Súčasný právny stav je taký, že vo veci existujú právoplatné rozhodnutia dvoch rôznych správcov dane z nehnuteľností, ktoré sa týkajú dane za tie isté nehnuteľnosti a to isté zdaňovacie obdobie, čo dôveru žalobcu vo vzťahu k štátnym orgánom a jeho právnu istotu ešte viac narúša a tento stav nie je možné akceptovať. Žalobca už raz túto daň zaplatil, pričom v súčasnosti ďalší správca dane od neho požaduje zaplatenie dane za tú istú nehnuteľnosť a to isté zdaňovacie obdobie.

6. Krajský súd pre rozhodnutie v tejto veci považoval za podstatnú tú skutočnosť, že ku dňu 01.01.2011 označené nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu zapísané na LV č. XXXX boli vedené v katastrálnom území N., opak tejto skutočnosti v tom čase nebol preukázaný, preto žalobca pri podávaní daňového priznania, ako aj následne pri plnení svojej daňovej povinnosti vychádzal z tohto zápisu, ktorý svedčil miestne príslušnému správcovi dane z nehnuteľností - obci Sokolany. Uviedol, že tak ako to vyplýva z chronológie zmien určenia spoločnej hranice katastrálnych území N. a Ž., zápis na LV č. XXXX, ktorý určil, že tam zapísané nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu patria do katastrálneho územia Sokolany, bol vykonaný na základe rozhodnutia Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20.06.2007 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Sp/18/2007-29 zo dňa 22.11.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 11.11.2008. Takto zapísaný stav na LV č. XXXX trval až do vyznačenia zmeny údajov v katastri nehnuteľností podľa zápisu pod č. Z-2935/2011 zo dňa 28.04.2011 na podklade nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.10.2010 č.k. II. ÚS/65/2010-49. Z uvedeného je nesporné, že ku dňu 1. januára zdaňovacieho obdobia roku 2011 bolo sporné územie vedené v katastrálnom území N., teda zápis na LV č. XXXX svedčil správcovi dane obci Sokolany, a to v zmysle vyššie citovaného ust. § 18 ods. 2 a § 99 ods. 1 zákona o miestnych daniach v spojitosti s ust. § 3 ods. 7 a ods. 10 písm. a/ zákona o správe daní. Ustanovenia § 70 ods. 1 katastrálneho zákona v sebe obsahuje právnu domnienku hodnovernosti údajov zapísaných v katastri nehnuteľností, ktorá je vyvrátiteľná, teda pripúšťa dôkaz opaku. Túto domnienku je preto potrebné považovať za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyjde najavo opak. Ako dôvodnú vyhodnotil krajský súd námietku žalobcu, že skutočnosti vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS/65/2010-49 zo dňa 27.10.2010 nemožno bez ďalšieho považovať za preukázanie opaku údajov zapísaných v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX, a to z dôvodu, že z obsahu tohto rozhodnutia nevyplýva, aby sa v tomto konaní Ústavný súd Slovenskej republiky zaoberal meritom veci, t.j. tým, ako má byť určená hranica medzi katastrálnymi územiami Ž. a N. a aby v tomto rozhodnutí bola riešená otázka, do ktorého katastrálneho územia patrí sporné územie. Toto rozhodnutie konštatuje porušenie práv Mesta Košice v rovine procesnoprávnej, a to s ohľadom na nesprávny postup Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo vzťahu k posúdeniu včasnosti podaného odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach. Následkom tohto rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sa rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky stalo neprávoplatné a táto právna skutočnosť bola aj predmetom záznamu pod č. Z 2935/2011 zo dňa 28.04.2011. Navyiac je potrebné zdôrazniť aj to, že ku dňu 01.01.2011 neexistovalo žiadne iné rozhodnutie, z ktorého by bolo možné prijať záver, do ktorého katastra patria nehnuteľnosti žalobcu, než to, v ktorom Krajský súd v Košiciach pod sp.zn. 6Sp/18/2007 rozhodol tak, že potvrdil rozhodnutie správneho orgánu č. H-2/97/d-BJ, ktorým došlo k zmene hranice katastrálnych území v prospech katastrálneho územia N.. Za takéhoto skutkového a právneho stavu posudzovanie námietky týkajúcej sa záväznosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.10.2010 vo vzťahu k žalobcovi nebolo podľa názoru súdu aktuálne. Správny súd za takéhoto skutkového a právneho stavu považoval za ďalšiu okolnosť dôležitú pre toto konanie aj to, že žalobca odviezol daň z nehnuteľností na rok 2011 v prospech obce Sokolany na základe výmeru, ktorý vydala obec Sokolany. Na podporu svojej argumentácie krajský súd dal do pozornosti aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Sžf/37/2010 zo dňa 18.05.2011. V predmetnom rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež judikoval, že nie je možné, aby dvaja rôzni správcovia dane, ktorí spravujú daň totožného druhu (v tomto prípade daň z nehnuteľností) zdaňovali totožný predmet dane a aby obaja vyžadovali od daňovníka odvedenie totožnej dane (dane z nehnuteľností) v prospech každého z nich za identický predmet dane v tom istom zdaňovacom období.

7. Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalovaný - sťažovateľ z dôvodu uvedeného v ust. § 440

ods. 1 písm. g/ S.s.p. kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil a žalobu žalobcu zamietol. Poukázal na to, že krajský súd síce v rozsudku uviedol, že ust. § 70 ods. 1 katastrálneho zákona v sebe obsahuje právnu domnienku hodnovernosti údajov zapísaných v katastri nehnuteľností, ktorá je vyvrátiteľná, a teda pripúšťa dôkaz opaku, avšak v rozpore so znením katastrálneho zákona a s právnymi dôsledkami právoplatného rozhodnutia štátneho orgánu (nálezu Ústavného súdu SR zapísaného do katastra nehnuteľnosti evidenčne záznamom) vyhodnotil moment vyvrátenia hodnovernosti údajov katastra. V tejto súvislosti citoval ust. § 34 ods. 1 katastrálneho zákona, z ktorého je zrejmé, že práva k nehnuteľnostiam uvedené v ust. § 1 ods. 1 tohto zákona, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli rozhodnutím štátneho orgánu sa do katastra zapisujú záznamom, ktorý ale plní evidenčné funkcie a tieto nemajú vplyv na vznik, zmenu ani zánik práv k nehnuteľnostiam. Ďalej citoval ust. § 70 ods. 1 a § 71 ods. 2 katastrálneho zákona. Ďalej uviedol, že nálezom Ústavného súdu SR č. II ÚS 65/2010-49 zo dňa 27.10.2010 sa rozhodnutie Správy katastra Košice- okolie zo dňa 20.06.2007 vo veci určenia priebehu hranice obce Sokolany a hranice jeho katastrálneho územia stalo neprávoplatným a právny stav sa na základe nálezu dňa 08.10.2010 vrátil do pôvodnej podoby, kedy bolo sporné územie súčasťou územia Mesta Košice, keďže neexistovalo žiadne iné právoplatné rozhodnutie katastra o tom, že sporné územie patrí Obci Sokolany. Samotný zápis tohto právneho stavu, keďže právo vzniklo právoplatnosťou nálezu nemá vzhľadom na ust. § 5 ods. 2 a § 34 ods. 1 katastrálneho zákona vplyv na vznik, zmenu alebo zánik práv a plní iba evidenčnú funkciu. Sťažovateľ taktiež uviedol, že rozhodnutia Ústavného súdu SR a všeobecných súdov sa priamo, resp. nepriamo týkali určenia katastrálne hranice žalobca aj napriek tomu, že nebol priamym účastníkom týchto konaní je právnymi účinkami prameniáciami z týchto rozhodnutí dotknutý a to aj v súvislosti s otázkou miestnej príslušnosti. Žalobca napriek tomu podal daňové priznanie na rok 2011 Obci Sokolany a po doručení platobného výmeru Obce Sokolany na rok 2011 neuplatnil žiadne opravné prostriedky ale daň uhradil, pričom oproti Mestu Košice v Obci Sokolany mal nižšiu daňovú povinnosť. Sťažovateľ k námietke žalobcu, že žalobou napadnutým rozhodnutím zapríčinil dvojité zdanenie uviedol, že vo veci rozhodol v súlade s platnou legislatívou a v rámci svojich kompetencií. Krajský súd taktiež napriek tomu, že žalobca to v podanej žalobe neuvádzal poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Sžf/37/2010 zo dňa 18.5.2011, ktoré sa však týka iného skutkového stavu, resp. súvisel s opravou chýb v katastrálnom operáte podľa § 59 ods. 1 písm. a/ a § 78 ods. 1 katastrálneho zákona. Uviedol, že oprava chýb v katastrálnom operáte síce nemá vplyv na vznik, zmenu či zánik práv k nehnuteľnostiam avšak v prípade § 59 ods. 1 písm. a/ a § 78 ods. 1 katastrálneho zákona t.j. preukázania rozporu zápisu údajov s verejnou listinou, či inou listinou, výsledkami prešetrenia zmien, výsledkami revízie, alebo ak sa preukáže opak zápisu vlastníckych alebo iných práv k nehnuteľnostiam tomu tak nie je. V danom prípade však išlo o zápis práv Mesta Košice záznamom podľa § 5 ods. 2 a § 34 ods. 1 katastrálneho zákona.

8. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti predovšetkým uviedol, že argumentácia sťažovateľa týkajúca sa záznamu v zmysle § 34 ods. 1 a § 5 ods. 2 katastrálneho zákona nie je dôvodná, nakoľko sa týka zápisu práv k nehnuteľnostiam, medzi ktoré však nepatrí zápis hraníc katastrálnych území. Mesto Košice akýmkoľvek rozhodnutím ani iným úkonom nikdy nezískalo právo k predmetnej nehnuteľnosti, pretože katastrálny zákon tu má na zreteli výlučne vecné práva - vlastnícke práva, vecné bremená atď. To do ktorého katastrálneho územia nehnuteľnosť patrí, nepochybne nie je vecným právom v civilnoprávnom zmysle, ale má len administratívny význam, na čo nadväzuje aj ust. § 22 katastrálneho zákona. Záznam ako jeden zo spôsobov zápisu práv k nehnuteľnostiam je upravený v druhom oddiele štvrtej časti katastrálneho zákona s názvom „zápis práv k nehnuteľnostiam“, pričom v celej tejto časti zákona niet zmienky o katastrálnych územiach a ich zmenách. Zmenou hraníc katastrálneho územia Mesto Košice nenadobudlo žiadne vecne práva k jednotlivým nehnuteľnostiam. Podľa žalobca taktiež krajský súd správne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Sžf/37/2010 zo dňa 18. 5.2011. Žalobca vychádzal pri platení dane z nehnuteľností z aktuálnych údajov katastra nehnuteľností a predpokladal, že tento stav zodpovedá skutočnosti.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.), je prípustná (§ 439 S.s.p.) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442

ods. 1 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

10. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného č. 77594/2017 zo dňa 26.01.2017 ako aj rozhodnutie Mesta Košice č. B/2012/208133/B/2012/00111667-19 zo dňa 24.02.2012, ktorým bola v zmysle § 44 ods. 6 písm. b/ zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní, v nadväznosti na § 165 ods. 2 daňového poriadku žalobcovi vyrubená daň z nehnuteľnosti na rok 2011 v sume 2 818, 67 €.

11. Vychádzajúc z dôvodov kasačnej sťažnosti považoval kasačný súd za potrebné predovšetkým posúdiť správnosť záverov krajského súdu ktorý konštatoval, že nebol daný zákonný dôvod na uloženie (ďalšej) daňovej povinnosti žalobcovi vo výške 2 818, 67 €, keď žalobca daň z nehnuteľností už uhradil v súlade s ust. § 18 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z.z., nakoľko ku dňu 01.01.2011 nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu zapísané na LV č. 1583 boli vedené v katastrálnom území Sokolany, opak tejto skutočnosti nebol preukázaný, a na splnenie tejto daňovej povinnosti nemala vplyv ani následná zmena zápisu hraníc katastrálneho územia v prospech katastrálneho územia Ž., obec Košice - Šaca vykonaná po vydaní nálezu Ústavného súdu SR č. II ÚS 65/2010-49 zo dňa 27.10.2010.

12. Kasačný súd k jednotlivým námietkam sťažovateľa uvádza nasledovné:

13. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, na vyrubenie dane z nehnuteľností je rozhodujúci stav k 1. januáru zdaňovacieho obdobia. Na zmeny skutočností rozhodujúcich pre daňovú povinnosť, ktoré nastanú v priebehu zdaňovacieho obdobia sa nepríhliada ak tento zákon nestanovuje inak.

14. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že pre uloženie daňovej povinnosti je rozhodujúci stav k 1. januáru zdaňovacieho obdobia. Vzhľadom na to, že kataster nehnuteľností slúži okrem iného aj na daňové a poplatkové účely, rozumie sa ním stav zápisu údajov týkajúcich sa zdaňovanej nehnuteľnosti k tomuto dňu v katastri nehnuteľností. V posudzovanom prípade nebol tento stav zápisu sporným, keďže na liste vlastníctva č. XXXX bol ku dňu 01.01.2011 zápis, v zmysle ktorého dotknuté nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu boli súčasťou katastrálneho územia obce N.. Vzhľadom na to, že pri daniach, ktorých predmetom zdanenia sú nehnuteľnosti je miestne príslušný správca dane, v ktorého katastrálnom území sa predmetná nehnuteľnosť nachádza správa dane z nehnuteľnosti tak bola v rozhodnom období vykonávaná obcou Sokolany, t.j. na území ktorej sa nehnuteľnosti žalobcu nachádzali podľa stavu k 1. januára zdaňovacieho obdobia. Právne relevantnými pre určenie mieste príslušného správcu dane a daňovníka tak boli údaje zapísané v katastri nehnuteľnosti. Rovnako k tomuto dňu na predmetnom liste vlastníctva nebol žiadny zápis, či už formou záznamu alebo poznámky, ktorý by preukazoval zmenu zápisu práv k nehnuteľnostiam, resp. prebiehajúce súdne konanie týkajúce sa hranice katastrálneho územia, resp. do ktorého katastrálneho územia nehnuteľnosti žalobcu patria. Žalobca postupujúc podľa takto zapísaných údajov v katastri nehnuteľností po doručení platobného výmeru č. 232011 vydaného dňa 09.03.2011 správcom dane- obcou Sokolany daň z nehnuteľností v určenej výške (652,31 €) uhradil, čím si svoju daňovú povinnosť viažucu sa k nehnuteľnostiam na liste vlastníctva č. 1583 za predmetné zdaňovacie obdobie splnil a preto ani podľa názoru kasačného súdu za tohto právneho stavu, (keď samotný správca dane doručil žalobcovi platobný výmer) žalobca nemal dôvod toto rozhodnutie spochybňovať z hľadiska možnej miestnej nepríslušnosti správcu dane - obce Sokolany sa už vôbec nie dohľadávať v tomto smere informácie nezapísané v katastri nehnuteľnosti - súdne konania týkajúce sa určenia priebehu hraníc katastrálneho územia, ktoré by mohli mať vplyv na zmenu správcu dane a s tým spojenú výšku daňovej povinnosti žalobcu.

15. Sťažovateľ vydanie prvostupňového ako i žalobou napadnutého rozhodnutia odôvodňoval predovšetkým zmenou miestne príslušného správcu dane, ku ktorej malo dôjsť vykonaním zápisu - záznamu v priebehu mesiacov apríl až jún 2011 do katastra nehnuteľnosti na podklade nálezu Ústavného

súdu SR č. II. ÚS 65/2010-49 zo dňa 27.10.2010, ktorým sa rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie zo dňa 20.06.2007 vo veci určenia priebehu hranice obce Sokolany a hranice jeho katastrálneho územia stalo neprávoplatným a právny stav sa dňom právoplatnosti nálezu dňa (08.10.2010) vrátil do pôvodnej podoby, kedy bolo sporné územie súčasťou územia Mesta Košice, keďže neexistovalo žiadne iné právoplatné rozhodnutie katastra o tom, že sporné územie patrí Obci Sokolany. Samotný zápis tohto právneho stavu, keďže právo vzniklo právoplatnosťou nálezu nemá vzhľadom na ust. § 5 ods. 2 a § 34 ods. 1 katastrálneho zákona vplyv na vznik, zmenu alebo zánik práv a plní iba evidenčnú funkciu.

16. Kasačný súd nespochybňuje, že nálezom Ústavného súdu SR č. II ÚS 65/2010-49 zo dňa 27.10.2010 došlo k zrušeniu uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Sžo/43/2008 zo dňa 29.10.2008, ktorým bolo ako (oneskorene podané) odmietnuté odvolanie Mesta Košice, čím vzhľadom na t.č. platnú procesnú právnu úpravu (Občiansky súdny poriadok - opravné prostriedky proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov) bol procesne navodený taký právny stav, že rozhodnutie správy katastra Košice- okolie H-2/97/d-BJ zo dňa 20.06.2007 o zmene priebehu hraníc katastrálneho územia v prospech Obce Sokolany nebolo právoplatné. Je však potrebné opätovne uviesť, že k rozhodnému dňu pre vyrubenie daňovej povinnosti v zmysle § 18 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z.z., t.j. ku dňu 01.01.2011 v katastri nehnuteľnosti ani napriek vydaniu nálezu Ústavného súdu SR (právoplatnosť nadobudol dňa 08.10.2010) nedošlo k zmene zápisu katastrálneho územia v prospech Železiarne, obec Košice - Šaca. K tejto zmene malo dôjsť až v priebehu mesiacov apríl až jún 2011, .t.j. po vydaní platobného výmeru č. 232011 vydaného dňa 09.03.2011 správcom dane - obcou Sokolany, z ktorého už žalobca daň z nehnuteľnosti zaplatil. Uvedená skutočnosť-zmena hraníc katastrálnych území, ktorá mala mať právny základ v predmetnom náleze ústavného súdu tak nebola zohľadnená v údajoch katastra nehnuteľností ku dňu rozhodnému pre vyrubenie daňovej povinnosti. Na uvedenom nič nemení ani doručenie tohto nálezu žalobcovi, keďže ako už bolo vyššie uvedené rozhodujúcim bol stav zápisu hraníc katastrálneho územia v katastri nehnuteľností. Žalobca preto správne vychádzal pri platení dane z nehnuteľností z aktuálnych údajov katastra nehnuteľností o správnosti ktorých nemal dôvod pochybovať. Uvedené pritom v plnej miere zodpovedá aj záujmu na zachovaní právnej istoty ako jedného zo základných princípov právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, keď je neprípustné, aby dvaja správcovia dane totožného druhu - daň z nehnuteľnosti zdanili ten istý predmet dane za to isté zdaňovacie obdobie a požadovali jej odvedenie v prospech každého z nich. Pokiaľ teda žalobca vychádzal z aktuálnych údajov katastra nehnuteľností a daňovú povinnosť si už raz splnil odvedením dane z nehnuteľnosti obci Sokolany bolo vylúčené mu uložiť tu istú daňovú povinnosť Mestom Košice, keďže v rozhodnom čase boli nehnuteľnosti v jeho vlastníctve zapísané v katastrálnom území obce N.. Akceptovanie tohto postupu by viedlo k zaťažaniu žalobcu dvojitým zdanením čo by bolo nepochybne aj v rozpore s čl. 2 ods. 1 Ústavy SR: Pokiaľ teda nedošlo v katastri nehnuteľností k zápisu zmeny hraníc katastrálneho územia a žalobca vyhádzať z údajov ku dňu 01.01.2011 správca dane - Mesto Košice nemôže od žalobcu ako daňovníka s poukazom na vykonanú a zapísanú zmenu hraníc katastrálneho územia vyžadovať splnenie tej istej daňovej povinnosti, keďže vychádzal v dobrej viere s údajov zapísaných v katastri nehnuteľností a daň v stanovenej výške už odvedol.

17. Sťažovateľ poukazoval na ust. § 70 ods. 1 a § 71 ods. 2 katastrálneho zákona týkajúce sa hodnovernosti údajov zapísaných v katastri ak sa nepreukáže opak K tomuto je potrebné uviesť, že nálezom Ústavného súdu SR č. II ÚS 65/2010-49 zo dňa 27.10.2010 došlo k zrušeniu uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn.6Sžo/43/2008 zo dňa 29.10.2008, ktorým bolo ako (oneskorene podané) odmietnuté odvolanie Mesta Košice, t.j. neriešila s ním otázka merita veci - určenie priebehu hraníc katastrálneho územia a preto ho nemožno vnímať ako rozhodnutie, ktorým bola spochybnená hodnovernosť údajov v katastri nehnuteľnosti, aj keď v konečnom dôsledku predstavovalo právny dôvod a viedlo k vykonaniu zmeny zápisu katastrálneho územia v katastri záznamom pod č. 55/2011, Z-2935/2011. Kasačný súd sa v tejto súvislosti stotožnil s argumentáciou žalobcu, ktorou reagoval na sťažovateľom citované ust. § 34 ods. 1 a § 5 ods. 2 katastrálneho zákona týkajúce sa povahy práv zapisovaných do katastra nehnuteľností vo forme záznamu, keď predmetné zákonné ustanovenia sa týkajú zápisu/záznamu vecných práv k nehnuteľnostiam v zmysle § 1 ods. 1 katastrálneho zákona, medzi ktoré ale rozhodne nepatrí zápis zmeny katastrálneho územia a to aj s poukazom ust. § 22 katastrálneho zákona vymedzujúce predmet katastrálneho konania. Ako právne bezvýznamnú pre

posúdenie veci vyhodnotil kasačný súd námietku sťažovateľa, že obec Sokolany mala nižšiu sadzbu dane ako mesto Košice. Obdobne posúdil aj kasačnú námietku, ktorou sťažovateľ vytýkal žalobcovi, že nepodal opravný prostriedok voči rozhodnutiu o uložení daňovej povinnosti obcou Sokolany, čím mal zaviniť, že musel platiť tú istú daň z nehnuteľnosti vyrubenú i Mestom Košice. Je zrejmé, že žalobca vychádzal z údajov zapísaných v katastri nehnuteľnosti v rozhodnom čase, daň riadne odviezol a preto nemal dôvod napádať toto rozhodnutie opravným prostriedkom. Ako nedôvodnú vyhodnotil aj námietku sťažovateľa podľa ktorého na prejednávanej veci nebolo možné aplikovať právne záver vyplývajúce z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Sžf/37/2010 zo dňa 18.05.2011 z dôvodu, že v tomto konaní išlo o opravu chýb v katastrálnom operáte podľa § 59 katastrálneho zákona, ktorá nemá vplyv na vznik, zmenu či zánik vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, pričom v predmetnej veci išlo o zápis práv záznamom podľa § 34 katastrálneho zákona. Kasačný súd k tejto námietke uvádza, že predmetom súdneho preskúmania bolo vymedzenie priebehu hraníc ich katastrálneho územia t.j. nešlo (aj s poukazom na už vyššie uvedené) o žiaden zápis k vecným právam k nehnuteľnostiam, ktorý by vyžadoval vykonanie záznamu. Právne závery plynúce z tohto rozsudku bez ohľadu na to, že išlo o opravu chyby v katastrálnom operáte bolo možné aplikovať i na predmetnú vec, keďže v oboch prípadoch sa posudzovala otázka dvojitého zdanenia daňovníka správcom dane práve v súvislosti so sporným vymedzením katastrálneho územia, resp. sa riešila otázka zásadnosti významu údajov zapísaných v katastri nehnuteľností pre určenie daňovej povinnosti.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky sťažovateľa vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 S.s.p. zamietol

19. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 175 ods. 1 a 2 S.s.p. a § 467 ods. 1 S.s.p. tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.